

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Benedictus Redivivus Hoc est: Benedictinij Ordinis
Vetustißimi Amplißimique, Nostra, ac supera ætate
Jmmarcescibilis Vigor, ac Viror**

Bucelin, Gabriel

[Veldkirch], Anno Christi. M.DC.LXXIX.

Iesu Christi Annus. M.D.LX. Sancti Patris Benedicti. M.LXXX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38498

Maurus
Pandolphus
mm.

mi inter litteratos nominis Frater Maurus Pandolphus Monachus Sanctæ Mariæ, de Florentia Congregationis Casinensis, cuius laudatur eleganti sermone scripta: *Harmonia quatuor Sensum sacre Scripturae, libris quatuor. Ex Arn. do*

IESU CHRISTI ANNUS. M. D. LX.

Sancti Patris Benedicti. M. LXXX.

Copiâ virorum ex Ordine Illustrium & de Republica Christiana meritisissimorum, felicissimus hic annus, quorum paucissimos commemorabimus. Eminent præ alijs Joannes Docuus Laudunensis in Gallia & Picardiae atque Campaniae finibus, Episcopus, vir Religiosissimus & doctissimus, ex Monacho & Majore Priore, S. Dionysij Parisiensis Archiepiscopatus, ad Episcopalem dignitatem pro meritis euectus. Fuit sacrosanctæ Theologiæ Doctor & Prædicator Verbi DEI celeberrimus, scripsitque inter alia:

Sermonum sive Orationum ad populum

Librum I.

De Passione Christi Domini. Librum I.

De aeterna Generatione Filij DEI, & temporali Nativitate ejusdem filij hominis. Libros duos.

Jacet sepultus in Choro Cathedralis Ecclesiæ, juxta Antecessorem & Mæcenatem suum Ludovicum Borbonium, cui duos proximè memoratos libros dicaverat.

Simon de
Maille Tu-
ron. Archi-
episcopus.

Pari gloria exsplendescit Simon de Maille ex Monacho & Abbate de Lorrux Archiepiscopus Turonensis, cuius inter eximia merita referendum, Concilium Provinciale ab eodem summa cum utilitate & gloria anno Christi 1583. celebratum. Idem vir doctissimus inter alias dignissimas ingenio & Professione lucubrationes vertit: è Græco in Latinum sermonem, Homilias viginti quatuor. Sancti Basilij Magni, & multa alia præclare gestit. Ei dicavit Opuscula Marci Eremitæ, Joannes Picus Classium Inquisitoriarum Præses, & Historiam Sancti Gregorij Turonensis Guilelmus Morellius. Floret etiam Bernardus de Aragonia

Bernardus
Aragonius
Archiepi-
scopus Ce-
sar-Augus-
tanus.

Ferdinandi Regis nepos Monachus sacre Congregationis nostræ Cisterciensis, extractus è Canobio ad Cathedram Archiepiscopalem Cesar-Augustanam, de quo consulendus Gonsalvus Jllefcas. Sed præ omnibus excellit,

non solum litterarum scientia, sed eximia Vitæ sanctitate, Beatae memoriæ Chrysofostomus de Sancto Gemiliano, Calaber, Monachus sacri montis Casini, creatus sub hunc fere annum Archiepiscopus Ragusinus, & egregius Ordinis nostri Reformator in Insula Melitensi. Ut videas rursus diversis locis Ordinem novo fervore non solum accensum, sed in suis Benedictum verè Redivivum, & similia primævæ ætati exempla perfectionis Ordini nunquam defuisse. *Videatur Placidus Romanus à Wione citatus.*

In Hispanijs incredibilis virorum Illustrium numerus, inter quos Principe fama celebrati Frater Michael Fornerius olim Abbas Mont-Serratensis longè meritisissimus, Vir planè celestis & Angelicus, atque ab Hispanijs mortali etiamnum in corpore degens, pro sancto habitus, gloriosissimo contemptu Episcopatus Vicentis, sibi à Carolo V. Augusto oblato merito celebrandus. Obij hoc anno 26. Januarij. Proximus Michaeli, haud impari à Vitæ integritate gloria, Didacus de Lerma ejusdem in Abbatia successor dignissimus, postea Abbas Vallisoletanus, & totius Congregationis Hispanicæ Generalis, vir ob egregias Virtutes summè æstimatus. Nec minor fama Bartholomæi Garrigæ, hoc ipso anno Montserratensium Abbatis, viri doctissimi, qui celeberrimum illud templum Montserratense, ingenti sumptu honori Dei parentis exædificavit, sicut puerulus olim ipse prædixerat. *Vid. Anton. de Jeyes & Montserrat. monumenta.*

V. Michael
Fornerius
Abbas
Montser.

Didacus de
Lerma Ge-
neralis
Ord.

Extinguitur hoc anno Magnum illud Hispaniarum sydus, de quo supra, Cyprianus de la Huerga Nucalensis Monachus sacrorum Bibliorum interpres in Univeritate Complutensi inter egregios labores, ibidem tumulatus & sequenti Epitaphio honoratus:

Cyprianus
Nucalensis
meritus.

C Y P R I A N U S

HISPANIÆ MUSA ET PHOENIX
*Maximus ille brevi Cyprianus conditur
urna*

*Ille humilis excelsus, clauditur hospes
humo.*

*Judicium, labor, ars, facunda perititia rerum
Unâ adière virum, quocum obière simul.*

O B I I T A N N O. M. D. LX.
E mul.

Epitaphium.

Et multis, quæ posteritati reliquit monumentis sequentia memorantur.

Commentaria in Cantica Canticorum Libri
in folio Compluti editus.

Commentaria in Iob Lib. in folio ibidè editus.

De officio Mundi Libri tres.

Commentaria in Isaiam Prophetam Lib. 4.

Commentaria in Treno Hieremiae Prophetæ.

Commentaria in Evangelium Joannis Apostoli.

Commentaria in Evangelium Mathei Lib. 1.

In Epistolam Pauli Apostoli ad Hebræos Lib. 1.

In Epistolam ejusdem ad Ephesios. Liber 1.

In Nahum Prophetam. Liber 1.

In Psalmum De profundis clamavi ad Te Domine. Liber 1.

In Apocalypsin Joannis Apostoli & Evangelistæ. Liber 1.

Joannis Feckenami West-

sterij Abbatis perpetuum meritum,

quod utinam pro dignitate satis expli-

care possemus. Is hoc anno Elisabe-

thæ pessimæ Jezabelis jussu, cui sæpi-

us ipse benefecerat, carceri denuo Lon-

dinensi intrusus, quod scelestissima

Hæreticorum dogmata convellere at-

que confundere non desisteret, egre-

giam constantiam Virtutemque indigni-

ssime luere cogitur. Quippe Mariâ

Reginâ per immaturam Catholici-

cis mortem, ad immortalitatem evo-

catâ, Feckenamus in Comitijs Regni,

Pro Abbatiali dignitate locum possi-

dens & suffragium, constanti gravi-

que oratione, mutationem, aut inno-

vationem Religionis, quantum in ip-

so fuit, fortiter disuasit. Accersit

vit eum ad Colloquium suum Elisabe-

thæ Princeps, non longè ante, quam

foret coronâ Regni insignienda. Nun-

cius qui primùm eo missus fuerat, in-

venisse eum dicitur occupatum in-

plantandis ulmis, quæ nunc adhuc in

Collegij Westmonasteriensis horto

crescunt: nec ullo modo voluit nun-

cium sequi, antequam cœptum opus

plantationis finisset: forte tunc inten-

tus orationi sine meditationi; ut quem-

admodum ipse eas arbores collocasset,

ita Deus replantatam nuper Religio-

nem conservaret, aut Monachos, quos

providebat ab hæc Regina eiciendos,

Deus suo tempore iterum reduceret.

Quid tunc cum Regina colloquij ha-

buerit, incertum: Credibile autem,

Verba Reineri sunt, Reginam egisse

instantius, ut aliquo usque Feckena-

mus, & Monachi se Reginae Votis con-

formarent, atque ita in Monachatu ac

possessione Abbatiæ perseverarent.

Nam & illud vehementer optasse Re-

ginam narrat Sanderus, nimirum ut

in illa Religionis suæ innovatione, no-

vum genus Monachorum [restitutos

Westmonasterienses puta] sibi consen-

tientes haberet, sed frustra optavit, quia

Vir Sanctus, in DEO firmiter stabili-

tus, nullis blanditijs aut terroribus, ab

Ecclesiæ communi fide potuit dimo-

veri, quamvis etiam ei Archiepisco-

patum Cantuarie ea conditione Regi-

na obtulerit. Convocato primo Par-

lamento sub Elisabeta & disputatio-

ne inlitutâ de articulis Fidei, inter cæ-

teros Episcopos & novos prædicatores,

etiam Feckenamus magno Zelo obtu-

lit se, ut inter primos pro fide dispu-

taret, sed admissus non fuit, Reginâ

nolente ipsum in numerum collato-

rum venire. Ut facile inde pateat,

quantum ab uno sibi Monacho, torius

Regni Hæretici meruerent.

Hoc ipso etiam anno, cum amplif-

sima Gerwici nostri Abbatis Wein-

gartensis merita Orbi & Imperio Ro-

mano plus quam conspicua, ipsum e-

tiam Orbis & Urbis Pontificem Ma-

ximum minimè fugerent: constaret-

que insuper, quantum ingenio, Fide

ac Fidei Zelo, cum apud Casarem,

tum apud Principes Imperij unus ille

Vir suâ auctoritate posset, datis ad ip-

simum litteris, Nuncio item suo in Ger-

manias destinato, ut de tollendis Fi-

dei controversijs, & schismatibus cum

Gerwico conferret, imperavit, ejus-

que quod jussit Gerwicum admo-

nuic. Litteras subijcimus.

PIUS PAPA II.

Dilecte Fili, Salutem & Apostolicam

Benedictionem. Cum ad tollendas de Re-

ligione controversias, & sedanda schisma-

ta, aliaque qua correctione indigent emen-

danda, nuper indixerimus Concilium Oecu-

menicum & Generale, DEO annuente, in

Civitate Tridentina celebrandum, sicut cog-

nosces ex Bulla nostra exemplo, misimus

hujus rei causa in Germaniam, Venerabi-

lem Fratrem Zachariam Episcopum Pha-

rensensem Nuncium nostrum, datis ei non-

nullis, ad Tuam quoq; Devotionem mandatis.

Petimus igitur, ut ejus orationi, seu

litteris, si te commode alloqui non potue-

ris.

Nullis pro-

missis me-

vetur.

Forum

ben. mere-

tur abbas

Gerwicu.

Pij Pont.

Max. ad

Gerwicum

Abbatem

littera.

Eius inge-

nij monu-

menta.

Joan Fe-

ckenami z-

eritiam.

Ad Collo-

quium Re-

gine impia

vocatur.

rit, fidem habeas. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die 1. Decembris M. D. LX. Pontificatus nostri anno primo.

Antonius Florebellus Favellinus.

DILECTO FILIO GERWICO AB-
BATI WEINGARTENSI.

Fidelem Ec-
clesiæ navat
operam.

Constat autem ex diversis Principum & Pontificum scriptis ad eundem etiam deinceps litteris, quam fidelem tanto in negotio tum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ, tum sui amantissimo Cæsari operam navaverit, non sine gravi & vitæ periculo, & Canobij sui dispendio, difficillimis negotijs & Legationibus dexterrimè perfunctus, ut hic tantus Vir, merito ad omnem posteritatem dignis laudibus deprædicetur. Ex Archivo & monim. Weingart.

IESU CHRISTI ANNU S. M. D. LXI.
Sancti Patris Benedicti. M. LXXXI.

V. Angelus
de Faggis
Mon. &
Abb. Casin.

IN Italia R. P. Angelus de Faggis Monachus & Abbas sacri Montis Casini egregiæ sanctitatis & doctrinæ eximia celebri fama Ordinem mirè ornatus. Is poetica facultate usque adeo excelluit, ut quidquid libuisset, facile & uberrimè extemporaneo pene carmine funderet & annunciaret. Teruntur manibus ejus versus Colonia Agrippinæ impressi, in quibus prædixit illam venam, & pangendi carminis, admirabiles à natura impetus, apertissimè cognoscas. Plura etiam ad sacras Meditationes argumenta, Latino idiomate evulgavit; quæ Religiosam ejus mentem, & cœlesti flamma accensos animi affectus, facile ostenderint. Mirum, quæ rerum gerendarum solertia, atque dexteritate fuerit, tam providè ac feliciter cuncta ab eo administrata, Monasterij Jura ac Jurisdictiones asserta & conservata, plurima ab eodem structa & restaurata sunt. Trina administratione Casinum rexit utilissimè & sanctissimè annis undecim. Alia item primæ notæ Monasteria, ex consuetudine mutandorum Prælatorum Casinate, plures annos: imo Congregationem universam Præsidis Generalis honore atque officio temperavit; eodem semper prudentiæ & sanctitatis tenore & fama, [unde facile etiam subjectorum pro-

Ejusdem
in signa
merita.

fectum metiaris] cumque Angelum adæquè moribus, ac nomine se præberet, summam omnium Venerationem simul ac benevolentiam adeptus, vulgo Priscæ Virtutis & sanctimonie specimen, & germanus Casinatis Sodalitij alumnus prædicabatur. Quin imo vigere etiamnum Angeli nomen recenti memoria perinde ac novissimè demortui, Scipio noster amicissimus asseverat, esseque præcipuo cultu apud omnes, & in honore; tum propter vitæ totius periodum religiosissimè traductam, & egregia promerita; tum quia non desint, qui referant ejus cadaver, anno octavo, postquam terræ mandatum fuerat, integrum illæsumque se vidisse in sepulchro. Sed de reliquis ejusdem legendus idem Marcus Antonius Scipio in Elogijs Abbatum Casinensium.

Sed ne Italia cedere Hispania videatur, producendus è multis saltem unus est, pari sanctitatis opinione, inter perfectioris vitæ & famæ Monachos, absque ulla ullius contradictione sanctissimus & perfectissimus.

Is venerandæ memoriæ Franciscus Levorotus fuit. Is prodigiosè omnino, singulari Numinis & Divinæ Matris gratiâ, per vocem cœlo delapsam, & distinctè per aëra exauditam, ad Montem Serratum, proprium Deiparæ in terris Domicilium vocatus, ibidem rarè omnino sanctitatis fundamenta posuit, deque virtute in virtutem mirificè profecit, inter splendidiora Hispaniarum, & obscurissimi sæculi hujus sydera, merito celebrandus. Fuit mirâ compunctionis gratiâ præditus, cumque alias singulari vitæ innocentia sese omnibus probaret, summa tamen animi demissione sibi per omnia displicens, jugi poenitentia rigore carnem edomans eandem perfectissimè spiritui subjecit, omni posteritati pro exemplo proprii contemptus & salutaris odij proponendus. Semel ad serum in die & frugaliter vescabatur; à fine Martianorum media nocte, usque mane (postquam totum diem Confessionibus peregrinorum excipiendis summa cum patientia dederat) coram Crucifixi imagine orabat; servus incomparabilis Cœlorum Augustæ, & æternum Montis illius totiusque Ordinis ornamentum.

Vere Ang-
lus re ut
nomine

V. Franciscus
Levorotus Mon.
Monterr.

Rigor vita
sancti viri.